

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612208730
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1612208730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Zity Leimbergerovej v právnej veci žalobcov: 1. O. F., D.. XX.XX.XXXX, N. R.C. XXX/XX, F., X. F. F., naF.. XX.XX.XXXX, N. R. XXX/XX, F., obaja zastúpení advokátkou JUDr. Martou Vícenovou, AK Záhorácka 5478/15B, Malacky, proti žalovanému: M. A., D.. XX.XX.XXXX, N. A. Š. 315, zastúpený advokátkou JUDr. Radoslavou Vojtášovou, AK Wolkrova 41, Bratislava, o zaplatenie 76.156,46 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky, č. k. 6C/230/2013-302 zo dňa 31. júla 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa proti žalobcovi 1/ a žalobkyni 2/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa pôvodný žalobca spoločnosť Hydroflex, s.r.o. so sídlom Rohožník 464, domáhal zaviazať žalovaného na zaplatenie 76.156,46,15 € s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.528,90 € od 29.03.2011 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.950,89 € od 29.03.2011 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.161,79 € od 27.03.2012 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.854,28 € od 12.03.2012 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 13.719,38 € od 27.03.2012 do zaplatenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 46.941,22 € od 26.04.2012 do zaplatenia titulom neuhradených faktúr vystavených za zhotovenie diela na základe zmluvy o dielo. Zároveň žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že pôvodný žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie ceny diela, vyplývajúcej zo zmluvy o dielo č. 1/2008, ktorú uzavrela spoločnosť HYDRO-GLOBE, spol. s r. o. ako zhotoviteľ a žalovaný ako objednávateľ dňa 11.11.2008. Svoj nárok odvodzoval od uzavretej zmluvy o postúpení práv a povinností uzavretej medzi spoločnosťou HYDRO-GLOBE, spol. s r. o. ako postupcom a pôvodným žalobcom Hydroflex, s.r.o. zo dňa 19.01.2009. Následne žalobcovia 1/ a 2/ svoju aktívnu legitimitáciu odvodzovali zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.02.2013, uzavretej medzi pôvodným žalobcom Hydroflex, s.r.o. ako postupcom a žalobcami 1/ a 2/. Žalobcovia 1/ a 2/ taktiež žiadali uplatnený nárok priznať titulom úhrady faktúr za vykonané stavebné práce resp. po odstúpení žalovaného od zmluvy o dielo na vrátenie toho, čo podľa zmluvy pôvodný žalobca vynaložil na vznik diela. Zmluva o dielo č. X/XXXX bola medzi spoločnosťou HYDRO-GLOBE, spol. s r. o. a žalovaným uzavretá dňa 11.11.2008. Jej predmetom bola výstavba

hrubej stavby 5-izbového nepodpivničeného rodinného domu v kat. úz. Láb v rozsahu (čl. III zmluvy o dielo): 1. výkon inžinierskych činností: - projekt pre stavebné povolenie, - získanie právoplatného stavebného povolenia, 2. výstavba rodinného domu podľa schválenej projektovej dokumentácie a v súlade s vydaným stavebným povolením: - základové konštrukcie, - zvislé nosné a nenosné konštrukcie systému Omni-Globe, - strešná konštrukcia. Termíny boli v zmluve o dielo stanovené nasledovne: vypracovanie projektovej dokumentácie do 31.01.2009, získanie právoplatného stavebného povolenia do 31.03.2009, prípravné práce na výstavbu RD do 31.3.2009 a realizácia výstavby rodinného domu tak, že časový harmonogram realizácie bude záväzne upresnený písomnou formou v lehote 15 dní od právoplatnosti stavebného povolenia (čl. IV. zmluvy o dielo). Podľa čl. V. bola cena dohodnutá za projektovú dokumentáciu v sume 30.000,- Sk, za získanie právoplatného stavebného povolenia v sume 5.000,- Sk. Za výstavbu rodinného domu bolo dohodnuté, že cena bude záväzne upresnená po získaní projektu na stavené povolenie s tým, že táto cena bude pevná a bude obsahovať všetky náklady spojené s vykonaním diela. Podľa čl. VI zmluvy bolo dohodnuté, že objednávateľ uhradí zhotoviteľovi cenu vykonaných prác a dodávok mesačne na základe súpisu vykonaných prác, ktorý bude súčasťou faktúry. Splatnosť faktúry mala byť 14 dní. Podľa čl. VII. bod. 1 zmluvy sa zhotoviteľ zaviazal, že použité stavebné materiály, výrobky, konštrukcie a zariadenia musia mať také vlastnosti, aby spĺňali kritéria STN a iných predpisov. Podľa bodu 4. tohto článku zhotoviteľ mal viesť odo dňa začatia výstavby RD stavebný denník o prácach a dodávkach realizovaných zmluvných prác. Podľa čl. IX. bod 4. zhotoviteľ dal záruku na práce vykonané zhotoviteľom 120 mesiacov odo dňa ich odovzdania. Žiadosť o stavebné povolenie na výstavbu rodinného domu žalovaného bola na Obecný úrad Láb podaná dňa 31.03.2009. V žiadosti bol uvedený termín dokončenia stavby v decembri 2009, s tým, že stavba bude vykonaná svojpomocne, odborný dozor bude vykonávať L.. L. N. a predpokladané náklady na stavbu budú 80.000,- €. Telefonický kontakt v žiadosti bol uvedený na žalovaného a F. F.. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že dňa 19.01.2009 uzavrela spoločnosť HYDRO-GLOBE, spol. s r.o. ako postupca so spoločnosťou Hydroflex, s.r.o. ako postupníkom zmluvu o postúpení práv a povinností, uzavretej podľa § 51 Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bolo postúpenie práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo č. X/XXXX, ktorú uzavrel postupca ako zhotoviteľom so žalovaným ako objednávateľom (čl. II bod 1. zmluvy). Podľa bodu 2. a 3. tohto článku sa zmluvné strany dohodli, že postupník prevezme všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o dielo a postupca odovzdá a postupník preberie všetku dokumentáciu týkajúcu sa zmluvy o dielo. Podľa čl. III sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie práv a povinností je bezodplatné. Zhotoviteľ, podľa zmluvy o dielo spoločnosť HYDRO -FLOBE s.r.o. uzavrela s pôvodným žalobcom Hydroflex s. r. o. zmluvu o postúpení práv a povinností z uzavretej zmluvy o dielo a to v dobe, kedy ako zhotoviteľ ešte podľa tejto zmluvy nezačal plniť. Pôvodný žalobca Hydroflex, s. r. o. faktúrou č. XXXXXXX na sumu 1.528,90 €, splatnou 28.03.2011, vyfakturoval žalovanému realizované stavebné práce - komín Schiedel bez vetracej mriežky, faktúrou č. XXXXXXX na sumu 7.950,89 €, splatnou 28.03.2011, vyfakturoval stavebné práce - dodávku a montáž strechy so strešnou krytinou Bramac, faktúrou č. XXXXXXX na sumu 1.161,79 €, splatnou 26.03.2012, vyfakturoval získanie stavebného povolenia v dohodnutej cene 35.000,- Sk, faktúrou č. XXXXXXX na sumu 4.854,28 €, splatnou 11.03.2012, vyfakturoval stavebné práce - dodávku a montáž plastových okien a dverí, faktúrou č. XXXXXXX na sumu 13.719,38 €, splatnou 26.03.2012, fakturoval stavebné práce - základy so základovou doskou, a faktúrou č. XXXXXXX na sumu 57.141,22 €, splatnou 25.04.2012, fakturoval stavebné práce: zvislé nosné a nenosné konštrukcie, vodorovné nosné konštrukcie, ostatné konštrukcie a práce, izolácie proti vlhkosti, omietky vnútorné hrubé a zateplenie vonkajšie 8 mm PFS. V žalobe žalobca uviedol, že z tejto faktúry zostáva uhradiť sumu 46.941,22 €, splatnú 25.04.2012. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.02.2013, uzavretej podľa § 524 Občianskeho zákonníka, pôvodný žalobca Hydroflex, s. r. o. ako postupca postúpil na žalobcov O. F. V. F. F. ako postupníkov pohľadávku v celkovej výške 76.156,46 €, ktorú evidoval proti žalovanému a ktorá vyplýva z faktúry č. XXXXXXX zo dňa 05.04.2012 na sumu 57.141,22 €, z faktúry č. XXXXXXX zo dňa 11.03.2012 na sumu 13.719,38 €, z faktúry č. XXXXXXX zo dňa 26.02.2012 na sumu 4.854,28 €, z faktúry č. XXXXXXX zo dňa 26.02.2012 na sumu 1.161,79 €, z faktúry č. XXXXXXX zo dňa 14.03.2011 na sumu 7.950,89 €, z faktúry č. XXXXXXX zo dňa 14.03.2011 na sumu 1.528,90 € za stavebné práce na rodinnom dome v Lábe. Postupníci sa zaviazali za postúpenú pohľadávku zaplatiť dohodnutú odplatu. Predmetom postúpenia nebola časť pohľadávky v sume 10.200,- € z faktúry č. XXXXXXX (čl. I bod 1.). Podľa čl. I bod 3. dňom uzavretia zmluvy nadobudol postupník pohľadávku spolu s právami s nimi spojenými a stal sa veriteľom voči dlžníkovi z postúpenej pohľadávky.

3. Za tento skutkového stavu, citujúc ust. § 39, § 51, § 52 ods. 1, 3 a, § 53 ods. 1, 4, 5, § 54 ods. 1, 2, § 531 ods. 1, § 524, § 631, § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dospel súd prvej inštancie k záveru o nedôvodnosti žaloby. Skonštatoval, že podľa zmluvy o dielo prvé práce zo strany zhotoviteľa

boli dohodnuté do termínu 31.03.2009. Zhotoviteľ, podľa zmluvy o dielo spoločnosť HYDRO -GLOBE spol. s r. o., už dňa 09.01.2009 uzavrela s pôvodným žalobcom Hydroflex s. r. o. zmluvu o postúpení práv a povinností z uzavretej zmluvy o dielo a to v dobe, kedy ako zhotoviteľ ešte podľa tejto zmluvy nezačal plniť. Ozrejmil, že predmetnú zmluvu uzavreli zmluvné strany podľa § 51 Občianskeho zákonníka, teda ako nepomenovanú inominátnu zmluvu. Poukázal na to, že podľa § 51 Občianskeho zákonníka (veta za bodkočiarkou) sa nepomenovaná zmluva považuje za platnú len za podmienky, že neodporuje obsahu ani účelu Občianskeho zákonníka. Rozhodujúci je obsah zmluvy. Vzhľadom na uvedené vyslovil názor, že je možné vyvodiť, že právny režim nepomenovaných zmlúv sa riadi tými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú občianskoprávne vzťahy, ktoré sú im obsahom alebo účelom najbližšie. Ak dva podnikateľské subjekty uzavru medzi sebou zmluvu, ktorá ako zmluvný typ nie je uvedená v Obchodnom zákonníku a je upravená ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravuje sa táto zmluva príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku. Za nepomenovanú zmluvu nemožno považovať zmiešanú zmluvu, keď jedna zmluva v sebe zahŕňa niekoľko zákonom pomenovaných zmluvných typov. Takáto zmiešaná zmluva sa riadi ustanoveniami platnými pre všetky zmluvné typy, z ktorých je zložená (§ 491 ods. 3 Občianskeho zákonníka). V danom prípade, podľa obsahu zmluvy, zmluva o postúpení práv a povinností obsahovala na jednej strane zmluvu o prevzatí dlhu podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na druhej strane zmluvu o postúpení pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka, nešlo teda o zmluvu, ktorá by mala byť uzavretá ako nepomenovaná podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že v danom prípade bol zhotoviteľ pri podpísaní zmluvy v postavení dlžníka, ktorý mal podľa zmluvy o dielo dohodnuté dielo vykonať. K uzavretiu zmluvy o postúpení práv a povinností dňa 09.01.2009 potom došlo podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého namiesto pôvodného dlžníka vstúpila do existujúceho právneho vzťahu tretia osoba - nový dlžník. Došlo tým k prevzatí dlhu na základe písomnej zmluvy medzi dlžníkom a treťou osobou (preberateľom dlhu), na účinnosť ktorej je však potrebný súhlas veriteľa. V rámci týchto právnych vzťahov veriteľovi zo vzťahu medzi pôvodným a novým dlžníkom až do dania súhlasu s prevzatím dlhu nevznikne žiadne právo ani povinnosť. Ak veriteľ dá súhlas, je povinný prijať plnenie od nového dlžníka. Ak súhlas nedá, veriteľovi je oprávnený plniť len pôvodný dlžník. Zmluva o prevzatí dlhu sa teda stáva účinnou až súhlasom veriteľa. Bez takéhoto súhlasu (ktorého forma nie je predpísaná) nevyvoláva zmluva o prevzatí dlhu zamýšľané právne účinky, t. j. veriteľ s treťou osobou (preberateľom dlhu) v žiadnom právnom vzťahu nie je. Účinky prevzatia dlhu teda nastanú, keď veriteľom prejavenej súhlas dôjde pôvodnému dlžníkovi alebo preberateľovi dlhu v rozsahu, v ktorom dlh prevzal. Zo zmluvného prevodu sú však vylúčené dlhy, ktoré sú neprevoditeľné. Nemožno prevziať dlh, ak by jeho prevod odporoval dohode strán alebo dlh, ktorého splnenie je viazané len na osobu dlžníka napr. zo zmluvy o dielo. Podčiarkol, že v súlade s vyššie uvedeným v danom prípade došlo medzi pôvodným zhotoviteľom podľa zmluvy o dielo a pôvodným žalobcom k uzavretiu zmluvy o prevzatí dlhu, podľa ktorej pôvodný žalobca prevzal v čase uzavretia zmluvy, povinnosti zhotoviteľa vyplývajúce zo zmluvy o dielo. Účinnosť tejto zmluvy však nenastala z dôvodu, že žalovaný k uzavretiu takejto zmluvy nikdy nedal súhlas. Túto skutočnosť mal súd preukázanú z konania žalovaného, ktorý od doručenia vystavených faktúr pôvodným žalobcom s vystavenými faktúrami nesúhlasil, namietal vyhotovenie týchto faktúr pôvodným žalobcom a tieto faktúry vrátil spolu s reklamáciou vykonaných prác predovšetkým pôvodnému zhotoviteľovi podľa zmluvy o dielo, ale aj pôvodnému žalobcovi. Tvrdenie žalobcov 1/ a 2/ o tom, že žalovaný súhlasil s postúpením práv a povinností zo zmluvy, keďže pri objednávaní niektorých prác a materiálov sám komunikoval a vyberal si dodávateľov prác (strecha, okná) kde žalobca na pokyn žalovaného práce a materiál objednal a zaplatil, súd nepovažoval za relevantné a hodnoverné, keďže tak za zhotoviteľa, podľa zmluvy o dielo HYDRO-GLOBE spol. s r. o. ako i za pôvodného žalobcu Hydroflex s. r. o. vystupovali vždy žalobcovia a to Milan Rečný a Renáta Rečná, či už v postavení spoločníkov resp. konateľov. Žalovaný potom nemohol mať vedomosť o tom, pokiaľ mu nebolo postúpenie práv a povinností zo zmluvy z 19.01.2009 oznámené, či pri výstavbe jedná so zástupcom zhotoviteľa podľa zmluvy o dielo, resp. so zástupcom pôvodného žalobcu. Navyše skonštatoval, že v danom prípade ani nebolo množné pôvodným žalobcom prevziať povinnosti t. j. dlh zo zmluvy o dielo, keďže takéto dlh t. j. povinnosti sú neprevoditeľné, pretože sú viazané na konkrétnu osobu a to zhotoviteľa, ktorý v čase uzavretia zmluvy, pre výstavbu diela spĺňal podmienky jednak vymienené si žalovaným a na druhej strane aj vo vzťahu k dielu - t. j. povolenia, certifikáty a pod. tak, ako to zhotoviteľ tvrdil v čase uzavretia zmluvy o dielo č. 1/2008 žalovanému. Súd prvej inštancie mal ďalej za to, že na druhej strane zároveň došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej podľa § 524 Občianskeho zákonníka, avšak iba za podmienky, že došlo k vykonaniu diela podľa zmluvy o dielo, kedy by mal tak pôvodný zhotoviteľ ako i nový zhotoviteľ nárok na zaplatenie ceny diela. Takúto zmluvu by už potom uzatváral veriteľ, ktorý postúpi svoju pohľadávku proti dlžníkovi tretej osobe t. j. novému veriteľovi, a to buď za odplatu, alebo

bezodplatne. Ozrejmil, že pre platnosť takejto zmluvy o postúpení sa vyžaduje existencia pohľadávky proti dlžníkovi, ktorá je určitá a identifikovateľná. Postúpením takejto pohľadávky vzniká nový záväzkový právny vzťah v zmysle ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka t. j. právo veriteľa na plnenie (pohľadávky) od dlžníka. Nemožno potom postúpiť celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla. S poukazom na vyššie uvedené vyhodnotil, že zmluva o postúpení práv a povinností zo dňa 19.01.2009 je absolútne neplatnou zmluvou podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže odporuje zákonu, pretože bola uzavretá v rozpore s ustanoveniami § 531 i § 524 Občianskeho zákonníka. V takom prípade, ak preberateľ dlhu (pôvodný žalobca) uhradil namiesto pôvodného dlžníka (zhotoviteľa) veriteľovi dlh na základe neplatnej zmluvy o prevzatí dlhu, musí požadovať vrátenie takto (bezodôvodne) vyplatených súm od pôvodného dlžníka a nie od veriteľa. Uvedené má oporu tak v ustanovení § 454 Občianskeho zákonníka ako i v § 457 Občianskeho zákonníka. Veriteľ totiž zmluvnou stranou zmluvy o prevzatí dlhu nie je (a teda ťažko môže ovplyvniť právne vady spôsobujúce prípadnú absolútnu neplatnosť takejto zmluvy) a ak bol preberateľom podľa tejto zmluvy plnený dlh pôvodného dlžníka u jeho veriteľa, je to práve pôvodný dlžník, ktorý má povinnosť vrátiť druhej zmluvnej strane (preberateľovi) všetko, čo za ňu plnila podľa neplatnej zmluvy jeho veriteľovi. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie preukázať, že už pôvodný žalobca v konaní nemal aktívnu legitimáciu na uplatnenie si nárokov zo zmluvy o dielo č. X/XXXX pre neplatnosť zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 19.01.2009, a teda aktívnu legitimáciu nemohli mať potom v konaní ani žalobcovia 1/ a 2/ na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 21.02.2013, ktorí nemohli nadobudnúť pohľadávku z neplatnej zmluvy. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobu žalobcov rozsahu zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že v spore úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) C.s.p. a navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci. Zastali názor, že súd prvej inštancie mal v konaní zobrať do úvahy nielen nimi predložené dôkazy, ale aj skutočnosť, že žalovaný na podporu svojich tvrdení žiadne dôkazy nepriložil. Namietali, že súd prvej inštancie nevykonal nimi navrhnuté dôkazy, čím im odňal možnosť konať pred súdom a zákonným spôsobom uplatňovať ich procesné práva. V odôvodnení svojho odvolania zotrvali na svojej argumentácii prednesenej v priebehu konania na súde prvej inštancie. S poukazom na uvedené mali za to, že k uzavretiu zmluvy o dielo došlo medzi žalovaným a spoločnosťou Hydroflex, s.r.o. Dielo bolo riadne označené podľa v priebehu konania predloženej emailovej komunikácie a príloh, ktorými boli projekty následne vyhotovené pre účely stavebného konania. Cena diela bola stranami dohodnutá v dvoch variantoch, realizovaná bola podľa dohody „menší variant s cenovou ponukou v prepočte 73 569,92 €“, skutočne vykonané práce boli v cene 76 156,46 € a dielo zhotoviteľ zhotovil na vlastné riziko. Poukázali na to, že zhotoviteľ Hydroflex prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu komunikoval so žalovaným a čas zhotovenia diela bol v jednotlivých etapách odsúhlasovaný. Zhotoviteľ zhotovil dielo riadne a v súlade s technickými normami, pričom žalovaným reklamované vady diela boli odstránené, o čom svedčí zápis na 12.11.2010. Zdôraznili, že ak si žalovaný uplatňoval ďalšie vady, tieto nespôsobujú neplatnosť ústnej zmluvy o dielo, uzatvorenej so spoločnosťou Hydroflex. Podčiarkli, že napriek nepochybnéj dohode so spoločnosťou Hydroflex žalovaný uplatňoval vady u spoločnosti Auto Rímeš s.r.o., o ktorej súčasne tvrdil, že žiadne práce nevykonala. Zdôraznili, že ak by súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v nimi navrhnutom rozsahu, mohol ich právny nárok posúdiť či už ako ústnu zmluvu o dielo alebo ako platné postúpenie práv a povinností zo zmluvy o dielo X/XXXX. Namietali, že žalovaný počas celého konania neuviedol, kto podľa neho bol zhotoviteľom diela. V závere namietali, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal s ich námietkami uvedenými vo vyjadrení zo dňa 04.12.2017.

6. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu v celom rozsahu stotožnil so záverom prvoinštančného súdu a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení poukázal na svoje predložené písomné podania a ústne vyjadrenia prednesené pred súdom prvej inštancie. Odvolanie žalobcov považoval za všeobecné a odvolacie dôvody za bližšie nezdôvodnené. Mal za to, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu za účelom odstránenia rozporov v podstatných skutkových tvrdeniach strán, pričom na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a tieto správne právne posúdil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považoval za presvedčivé, majúce podklad v zistení skutkového stavu, prvoinštančný súd jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Okresný súd poskytol odpovede na všetky kľúčové otázky sporu a napadnutý rozsudok je koherentný so zákonnou úpravou. Vzhľadom k tomu,

že žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali aktívnu vecnú legitímáciu v súdnom spore, nebolo účelné doplňovať dokazovanie ohľadom cien prác uskutočnených na rodinnom dome v Lábe. Zdôraznil, že žalobcovia svojim prístupom sťažovali priebeh súdneho konania a neúmerne zaťažovali súd aj žalovaného, keď sa nedostavovali na pojednávania a opakovane podávali návrhy na odročenie pojednávania, ktorým súd zakaždým vyhovel. Návrh na zmenu účastníkov konania žalobcovia podali po 6 rokoch po tom, čo si mali žalovanú pohľadávku postúpiť zo spoločnosti Hydroflex s.r.o. (pôvodného žalobcu) na seba ako fyzickú osobu. Svojím konaním žalobcovia vedome navyšovali trovy súdneho konania, nakoľko na všetky nariadené pojednávania sa vždy dostavil žalovaný a jeho právny zástupca. Súd postupoval v súlade s § 153 a základnými princípmi súdneho konania definovanými v čl. 5 a čl. 17 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalobcovia zneužívali právo a takýto postup by nemal požívať právnu ochranu.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.), a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

9. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. Dôvody na zamietnutie žaloby riadne ozrejmil, pričom sa vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 C.s.p. opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobcov v odvolaní.

10. V súvislosti s odvolacím argumentmi žalobcov odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobcovia v odvolacom konaní neuviedli žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohli uplatniť v konaní pred prvoinštančným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 C.s.p. na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom. Pokiaľ sa žalobcovia v odvolaní snažili svoju aktívnu legitímáciu preukázať tvrdením, že so žalovaným uzatvorili ústnu zmluvu o dielo, takéto skutkové tvrdenie žalobcovia uviedli prvýkrát až v odvolacom konaní. Takže ide o neprípustnú novotu.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žalobcovia v predmetnom konaní nedisponovali aktívnou vecnou legitímáciou. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že už pôvodný žalobca v konaní nemal aktívnu legitímáciu na uplatnenie si nárokov zo zmluvy o dielo č. X/XXXX pre neplatosť zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 19.01.2009, a teda aktívnu legitímáciu nemohli mať potom v konaní ani žalobcovia 1/ a 2/ na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 21.02.2013, ktorí nemohli nadobudnúť pohľadávku z neplatnej zmluvy. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (porovnaj I. ÚS 407/2016-37). Vecná legitímácia vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu. Strana sporu, ktorá je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia, má aktívnu vecnú legitímáciu strana, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, má pasívnu vecnú legitímáciu.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že sú to práve žalobcovia, ktorí nesú dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena skutočnosti, ktoré tvrdia. V danom prípade je však zrejmé, že žalobcovia si dôkaznú povinnosť nespĺnili a nepreukázali aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore. Dôkazným

bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jej tvrdenia.

13. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy v nimi navrhovanom rozsahu, odvolací súd konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 185 ods. 1 C.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd nemusí vykonať všetky stranou navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde. Okrem toho odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalobcovia v odvolaní nešpecifikovali, ktoré dôkazy nimi žiadané súd prvej inštancie nevykonal, iba odkázali na písomné vyjadrenie zo 04.12.2017. Z uvedeného vyjadrenia na čl. 140b a nasl. vyplýva, že navrhovali vypočuť ako svedkov dodávateľov, konkrétne M. Š., na preukázanie ich aktívnej vecnej legitímácie, pričom tento svedok mal dosvedčiť, že žalovaný pri objednávaní niektorých prác a materiálov sám komunikoval a dohadoval podmienky s poddodávateľmi. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie nepovažoval vykonanie tohto dôkazu za relevantné. V konaní vystupovali vždy za spoločnosti, či už Hydro-Globe spol. s r. o. alebo Hydroflex s.r.o. O. V. F. F. a to v postavení spoločníkov, respektíve konateľov. Žalovaný preto nemohol mať vedomosť, že menovaní nezastupujú zhotoviteľa uvedeného v zmluve o dielo, t.j. spoločnosť Hydro- Globe spol. s r. o., pretože postúpenie práv a povinností zo Zmluvy o W. X/XXXX mu oznámené riadne a včas nebolo. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na bod 51 odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Pokiaľ navrhovali dôkaz nariadením znaleckého dokazovania na určenie hodnoty diela, tento je pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcov irelevantný a rovnako aj výsluch samotných žalobcov, nakoľko títo boli konateľmi, resp. spoločníkmi oboch právnických osôb. Ich tvrdenia ako strany v spore sú súdu známe a ich výsluchom ako strany sporu by sa ich dôkazná situácia nijako nezlepšila, nakoľko žalovaný od počiatku súdneho sporu ako aj pred podaním žaloby (faktúry vracal pôvodnému zhotoviteľovi) popieral akýkoľvek zmluvný vzťah s pôvodným žalobcom (spol . Hydroflex).

14. Na základe uvedeného obsah odvolania žalobcov nebol preto spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).